

NIKTÓRE KONCEPCYJNE ASPEKTY SPECJALISTYCZNO-KRYMINALISTYCZNEGO ZAPOBIEGANIA PRZESTĘPSTW POPEŁNIONYCH W ZAKŁADACH KARNYCH UKRAINY

W artykule, na podstawie wyjaśnienia istoty zjawiska specjalistyczno-kryminalistycznego zapobiegania przestępstw, wytypowane zostały główne kwestie problemowe związane z implementacją tego zjawiska w zakładach karnych typu zamkniętego, jak również proponowane są możliwe środki ich rozwiązania.

Słowa kluczowe: specjalistyczno-kryminalistyczne zapobieganie przestępstw; zakłady karne typu zamkniętego, osoba pozbawiona wolności, personel państwowej karnej służby wykonawczej Ukrainy, przedmiot i podmiot zjawiska zapobiegania przestępstwom.

SOME CONCEPTUAL ASPECTS SPECIALLY-CRIMINOLOGICAL PREVENT CRIMES COMMITTED IN PRISONS OF UKRAINE

The article, based on the clarification of content specially-criminological crime, identified with definite subjects of research taking place in penal institutions closed type, and offered evidence-based measures to address them.

Keywords: special-criminological prevention of crime; penitentiary closed type; sentenced to imprisonment; staff of the State Penitentiary Service of Ukraine; sites prevent crime; subjects of crime prevention.

ПРО ДЕЯКІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СПЕЦІАЛЬНО-КРИМІНОЛОГІЧНОГО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ УКРАЇНИ

В статті, на підставі з'ясування змісту спеціально-кримінологічного запобігання злочинам, визначені проблемні з означеної тематики дослідження, що мають місце в установах виконання покарань закритого типу, а також запропоновані науково обґрунтовані заходи, спрямовані на їх вирішення.

Ключові слова: спеціально-кримінологічне запобігання злочинам; установи виконання покарань закритого типу; засуджений до позбавлення волі; персонал Державної кримінально-виконавчої служби України; об'єкти запобігання злочинам; суб'єкти запобігання злочинам.

Постановка проблеми. Як свідчить практика, однією з проблем, що потребує розв'язання в діяльності установ виконання покарань (далі – УВП), є неналежне виконання завдань, пов'язаних із запобіганням вчиненню нових злочинів засудженими у ході відбування покарання у виді позбавлення волі, а також кримінальних правопорушень, що мають місце з боку персоналу Державної кримінально-виконавчої служби (ДКВС) України.

O. Dzhuzha
główny pracownik naukowy oddziału organizacji naukowo-badawczej działalności Narodowej Akademii Spraw Wewnętrznych, doktor nauk prawnych, prof. (m. Kijów, Ukraina)

* I. Kolb
prokurator prokuratury obwodu Kijowskiego, doktor nauk prawnych (m. Kijów, Ukraina)

Серед детермінант, що обумовлюють низький рівень боротьби із злочинністю у місцях позбавлення волі, особливе місце займають заходи спеціально-кримінологічного запобігання, реалізацією яких займаються спеціально уповноважені державою органи, зокрема оперативні підрозділи ДКВС України.

У певній мірі ускладнив ситуацію в УВП закритого типу (виправних і виховних колоніях, а також слідчих ізоляторах (СІЗО)) новий порядок здійснення негласних слідчих (розшукових) дій, що закріплений в Кримінальному процесуальному кодексі (КПК) України 2012 р., відповідно до якого має видозмінитись і зміст запобігальної діяльності відповідних суб'єктів.

З огляду цього, вибрана тема дослідження є актуальною та такою, що має теоретико-прикладний характер.

Стан дослідження. Аналіз наукової літератури показав, що вивченням означеної проблематики займаються такі вчені як: Л.В. Багрій-Шахматов, О.М. Бандурка, В.С. Батиргарєєва, В.І. Борисов, В.В. Голина, І.М. Даньшин, О.М. Джужа, В.М. Дрьомін, А.П. Закалюк, О.Г. Кальман, О.Г. Колб, О.М. Костенко, О.М. Литвак, О.М. Литвинов, П.П. Михайленко, Є.Л. Стрельцов, В.О. Туляков, А.Х. Степанюк, В.М. Трубников, Н.М. Ярмишин, О.Н. Ярмишин та ін. роботи яких і склали методологічне підґрунтя при викладенні змісту даної наукової статті.

Поряд з цим, з урахуванням прийняття нового КПК України та необхідністю у зв'язку з цим по-новому підійти до вирішення проблем боротьби із злочинністю в місцях позбавлення волі, зокрема, й шляхом більш ефективного здійснення заходів спеціально-кримінологічного запобігання злочинам, обраний напрям дослідження є перспективним, що й стало вирішальним при визначенні об'єкта, предмета, мети і завдань цієї наукової розробки.

Виклад основних положень. В науці під спеціально-кримінологічним запобіганням злочинам розуміють сукупність заходів, цілеспрямованих на боротьбу зі злочинністю, які здійснюються органами, підприємствами, організаціями, установами, які мають ці функції, що закріплені у відповідних нормативно-правових актах [1, с. 64]. При цьому суб'єкти, які здійснюють зазначений вид запобігання злочинам, вченими відносяться до спеціалізованих суб'єктів [2, с. 64]. До цих суб'єктів запобігання злочинам відноситься й оперативні підрозділи, мова про які ведеться в ст. 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність».

В науковій літературі говорять також про систему профілактики (запобігання, протидії, попередження тощо) злочинам, тобто про сукупність державних органів, громадських організацій та громадян, які цілеспрямовано здійснюють на різних рівнях й у різних масштабах управління й планування попереджувальної діяльності, виконання профілактичних заходів та мають у зв'язку з цим певні права й обов'язки і несуть відповідальність за досягнення поставленої мети [3, с. 115], хоча, як свідчить практика, така система є умовною, через низку факторів, що обумовлюють діяльність суб'єктів запобігання злочинам.

Об'єктами спеціально-кримінологічного запобігання злочинам, як і, зокрема, й інших рівнів даного виду суспільної діяльності, є: а) злочинність; б) її детермінанти; в) особа злочинця; г) умови формування особи злочинця, які підлягають корегуванню [3, с. 115].

У широкому змісті спеціально-кримінологічне запобігання злочинам полягає у:

- 1) цілеспрямованому здійсненні цього виду запобіжної діяльності як функції;
- 2) зв'язку з елементами системи «по горизонталі» (взаємодія) і «по вертикалі» (підпорядкування);
- 3) неухильному виконанні команд управляючого механізму системи;
- 4) виборі лінії поведінки відповідно до стану об'єкта профілактичного впливу [2, с. 63].

У більш вузькому змісті спеціально-кримінологічне запобігання злочинам мислиться як синтезована кримінологічна теорія і практика власної організації протидії злочинності

шляхом розробки і використання спеціальних знань і методів кримінології та інших галузей знань (соціології, економіки, психології, педагогіки, антропології, статистики тощо) [4, с. 21].

Таким чином, слід визнати, що спеціально-кримінологічне запобігання злочинам – це не простий і не випадковий набір певних заходів, а комплекс науково-обґрунтованих, практично необхідних і реально здійснюваних заходів, спрямованих саме на недопущення потенційних злочинів на різних етапах їх кримінального формування.

Саме тому, як вірно зазначає В.В. Голіна, зазначений запобіжний напрям здійснюється на макро-, мікро- та індивідуальному рівнях. Більш того, спеціально-кримінологічне запобігання злочинам спрямоване не тільки на недопущення конкретних її проявів з боку певних осіб, а й на ті негативні явища і процеси в суспільстві, які створюють, так би мовити, певний рівень і структуру криміногенного потенціалу, що виявляється в частоті й тяжкості вчинених злочинів [4, с. 21-22].

Виходячи з вищевикладеного, в науці зроблено висновок про те, що завданням спеціально-кримінологічного запобігання злочинності є як запобігання виникненню детермінуючих злочинності проявів негативних явищ і процесів, їх обмеження і усунення, так і оперативне реагування на формування і розвиток злочинної поведінки [5, с. 400].

Як свідчить практика, спеціально-кримінологічне запобігання злочинам здійснюється за трьома головними напрямками, за якими розробляють і реалізують заходи: а) кримінологічної профілактики; б) відвернення злочинів; в) припинення злочинів.

В науці під профілактикою злочинів розуміють особливий вид соціального управління, що покликаний гарантувати безпеку правоохоронних цінностей і полягає в розробленні і здійсненні системи цілеспрямованих заходів щодо виявлення та усунення причин злочинів, умов, які сприяють їх здійсненню, а також запобіжного впливу на осіб, схильних до протиправної поведінки [6, с. 814]. Як з цього приводу влучно зауважив В.В. Голіна, профілактика означає завчасне вжиття заходів, які здатні перешкодити реалізації небажаних явищ, подій, зв'язків, наслідків чогось [4, с. 23].

Залежно від того, на які криміногенні явища і процеси спрямовані профілактичні заходи, їх за принципом професіоналізації і спеціалізації вчені запропонували об'єднати в окремі види профілактики: 1) профілактику випередження; 2) профілактику обмеження; 3) профілактику усунення; 4) профілактику захисту [4, с. 23].

При цьому, як вірно зробив висновок А.Е. Жалінський, спеціалізація і професіоналізація полягає в тому, що вона, по-перше, потребує все більше спеціальних, у тому числі кримінологічних знань; по-друге, в тому, що розширюється коло посадових осіб, для яких ця діяльність є основною або провідною; по-третє, всередині профілактики утворюються види діяльності, які потребують специфічних знань, навичок і вмінь [7, с. 283].

Профілактика випередження – це вид запобіжної діяльності спеціалізованих суб'єктів, що спрямована на недопущення виникнення і поширення криміногенних явищ і процесів у суспільному житті [4, с. 24].

Зміст її спрямований на те, щоб заздалегідь інформувати владу про суспільно небезпечні явища, що можуть виникнути в разі здійснення тих чи інших соціально-економічних заходів і безпосередньо або опосередковано детермінувати певні злочинні прояви, наприклад, своєчасне врегулювання суспільних відносин з метою усунення в такий спосіб причин й умов майбутніх (можливих) злочинів.

На даний час цією проблемою займаються, на жаль, лише кримінологи. Як з цього приводу зауважив О.М. Костенко, інші галузі права, на які покладено завдання оптимального правового регулювання суспільних відносин у різних сферах, а саме в них зосереджено головні причини й умови, що сприяють вчиненню злочинів, міцно відгородитися від надання будь-якої допомоги у вирішенні кримінологічних проблем [8, с. 27-28].

Профілактика обмеження передбачає вжиття таких запобіжних заходів, що перешкоджають поширенню в країні, регіоні, місті криміногенних явищ, детермінації окремих видів злочинності та формуванню типових рис різних категорій злочинців [4, с. 26].

У наукових розробках профілактика обмеження спеціально не виділяється і частіше розглядається як метод загальної профілактики злочинності. Як у зв'язку з цим зауважили К.Ю. Ігошев та І.В. Шмаров, відповідно до цільової орієнтації, методи загальної профілактики можуть охоплювати різні способи організації і управління діяльністю, спрямованої на нейтралізацію, обмеження факторів і явищ, які дерменіють окремі злочинні прояви та формують типологічні риси тих чи інших категорій злочинців [9, с. 80].

Профілактика усунення визначає таку діяльність суб'єктів, яка полягає або ліквідує негативні явища та процеси, що активізують злочинні прояви [4, с. 27].

Останні розрізняють залежно від соціального рівня суспільних відносин: від недоліків, зумовлених порушенням функцій державних органів, господарюючих суб'єктів, громадських організацій, службових осіб і поведінкою громадян, до криміногенних явищ та процесів, які охоплюють значну частину населення. Конкретні криміногенні об'єкти та їх прояв при цьому не просто «відтискуються» з однієї життєвої сфери в іншу, а реально знешкоджуються, руйнуються, придушуються, взагалі перестають існувати [10, с. 193].

Профілактика захисту розглядається як сукупність заходів, що здійснюються з метою ліквідації умов, які сприяють виникненню злочинних проявів, та (опосередковано) антигромадських поглядів [4, с. 29].

На відміну від профілактики усунення чи обмеження, профілактика захисту має за мету створення достатнього захисту і безпеки людей та речей, а також зовнішні перешкоди на шляху посягання на суспільні цінності.

До об'єктів профілактики захисту відносяться, з одного боку, засоби захисту та збереження державного і приватного майна; засоби особистого захисту (зброя, спеціальний одяг, технічні пристрої, новітні технології), а з другого, – правосвідомість потенційних злочинців.

Як свідчить практика, немаловажну роль у змісті спеціально-кримінологічного запобігання злочинам відіграє такий її напрямок, як відвернення злочинів.

У юридичній літературі за відверненням злочинів визнається самостійність і специфічність, оскільки центр ваги запобіжної роботи переноситься на стадію, коли з'являється умисел та приймається рішення про вчинення злочину [11, с. 408]. Як з цього приводу зробив висновок В.В. Голіна, очевидно, що відвернення злочинних проявів має місце тоді, коли злочинна поведінка проходить етап від формування злочинного мотиву до початку виконання діяння. На його переконання, відвернення злочинів – це активна специфічна запобіжна діяльність держави та її інституцій, громадськості і громадян, розрахована як на не обмежене коло, так і конкретних осіб, що замислюють вчинення злочинів, домовляються про це заздалегідь, позитивно сприймають злочинний спосіб життя і кримінальну субкультуру, з метою дискредитування злочинної поведінки, відмови від загальної мотивації та наміру або продовження злочинної діяльності [4, с. 30-31].

Результати даного дослідження показують, що усередині напряму відвернення злочинів можна виділити загальне відвернення та індивідуальне відвернення злочинів.

Під загальним відверненням злочинів розуміється сукупність спеціальних заходів, спрямованих на певне коло або групу осіб щодо усунення або нейтралізацію їх злочинних намірів, добровільної відмови від злочинної діяльності.

Індивідуальне відвернення злочинів являє собою специфічний комплекс заходів, які здійснюються різними суб'єктами запобіжної діяльності щодо осіб, про яких достовірно відомо, що вони замислюють учинення злочинів з метою активного втручання і впливу на свідомість, волю, поведінку, спосіб життя [4, с. 32]. При цьому заходи індивідуального відвернення злочинів реалізуються на практиці у формі: а) переконання (індивідуальна

переорієнтація антигромадської настанови); б) примусу; в) перестереження; г) допомоги [4, с. 35].

Свої особливості та переваги, як один із напрямів спеціально-кримінологічного запобігання злочинам, має й такий із них, як припинення злочинів. Традиційно у спеціальній літературі і на практиці припинення злочинів розглядається в контексті кримінально-правової теорії розвитку злочинної діяльності – з моменту виявлення наміру про злочин до його повного здійснення, якою охоплюється готування до злочину (ст. 14 КК України); замах на злочин (ст. 15 КК) і закінчений злочин (ч. 1 ст. 13 КК) [12, с. 41-53].

Виходячи з цього, як вірно прийшов до висновку В.В. Голіна, припинення злочинів – це виявлення осіб, які готують вчинення злочину або намагаються безпосередньо його здійснити (замах на злочин), і прийняття до таких осіб відповідних заходів [4, с. 35].

У зв'язку з цим припинення злочинів розглядається в науці та на практиці як суцільно професійна оперативно-розшукова діяльність спеціалізованих суб'єктів запобігання злочинам, в основному, правоохоронних органів [13, с. 3-4].

Висновок. Так у цілому виглядає спеціально-кримінологічне запобігання злочинам, як синтезована кримінологічна теорія і практика використання спеціальних знань і методів кримінології та інших галузей знань, яка має стати методологічним підґрунтям при розробці науково обґрунтованих заходів, спрямованих на запобігання злочинам у місцях позбавлення волі України.

Поряд з цим, на особливому рівні теоретико-прикладними засадами даного дослідження мають також стати сучасні наукові розробки, що зв'язані із змістом та сутністю, а також особливостями спеціально-кримінологічного запобігання злочинам в УВП [14, с. 259-288]. Як з цього приводу обґрунтовано зробив висновок О.Г. Колб, спеціально-кримінологічне запобігання злочинам в УВП має розглядатися як вид практики на концептуальній науковій основі, спрямованої на недопущення антигромадських проявів у місцях позбавлення волі, де запобігання виступає як певна сукупність ідей, концепцій, наукових гіпотез, проектів, практичних рішень, спрямованих на забезпечення відповідної діяльності держави і суспільства [15, с. 259].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Профілактика злочинів: підруч. / [О.М. Джужа, В.В. Василевич, О. Ф. Гіда та ін.]; за заг. ред. О. М. Джужі. – К.: Атіка, 2011. – 720 с.
2. Кримінологія: [навч. посіб.] / [О.М. Джужа, В.В. Василевич, О. Г. Колб, та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Атіка, 2009. – 312 с.
3. Кримінологія: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 414 с.
4. Запобігання злочинності (теорія і практика): навч. посіб. / Голіна В.В. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2011. – 120 с.
5. Голіна В.В. Поняття і структура спеціально-кримінологічного запобігання злочинності //Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5-ти т. – Т. 5: Кримінально-правові науки. Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю в Україні / за заг. ред. В.В. Сташиса. – Х.: Право, 2008. – С. 357-400.
6. Белкін Р. Профілактика злочинів // Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / Відп. редактори: В.В. Коваленко, Є.М. Моїсеєв, В.Я. Тацій, Ю.С. Шемшученко. – К.: Атіка, 2010. – Т. VI. Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). – С. 814.
7. Жалинский А.Е. Предупреждение преступлений в условиях НТР // Совершенствование мер борьбы с преступностью в условиях научно-технической революции / Под. ред. В.Н. Кудрявцев. – М.: Наука, 1980. – С. 281-286.

8. Костенко О.М. Воля і свідомість злочинця (дослідження з застосуванням принципу натуралізму / Автореф. дис... докт. юрид. наук: 12.00.08 – К.: Київ. Нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 1995. – 46 с.
9. Игошев К.Ю., Шмаров И.В. Социальные аспекты предупреждения правонарушений (проблемы социального контроля). – М.: Юрид. лит., 1980. – 184 с.
10. Теоретические основы предупреждения преступлений / отв. ред. В.К. Звирбуль и др. – М.: Юрид. лит., 1977. – 287 с.
11. Аванесов Г.А. Криминология и социальная профилактика. – М.: Аккад. МВД СССР, 1980. – 648 с.
12. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х.: Право, 2013. – Т.1: Загальна частина / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін. – 2013. – 376 с.
13. Лекар А.Г. Профилактика преступлений. – М.: Юрид. лит., 1972. – 128 с.
14. Кримінологічні засади запобігання злочинам в установах виконання покарань України (пенітенціарна криминологія): посіб. / за ред. О.М. Джужі. – К.: НАВС, 2013. – 620 с.
15. Колб О.Г. Поняття, сутність та зміст спеціально криминологічного запобігання в установі виконання покарань України // Криминологічні засади запобігання злочинам в установах виконання покарань України (пенітенціарна криминологія): посіб. / за ред. О.М. Джужі. – К.: НАВС, 2013. – С. 259-288.

SOME CONCEPTUAL ASPECTS SPECIALLY-CRIMINOLOGICAL PREVENT CRIMES COMMITTED IN PRISONS OF UKRAINE

A. DZHUZHA, I. KOLB

Problem. Practice shows that one of the problems that needs to be addressed in the work of penal institutions (hereinafter -PI) is improper tasks related to the prevention of new crimes convicted during serving a sentence of imprisonment and criminal offenses that occur from the staff of the State Penitentiary Service (SPS) of Ukraine.

Among the determinants that contribute to low levels of fighting crime in prison, a special place measures specially-criminological prevention, the implementation of which deal specifically authorized by the state authorities, including operational units State Penitentiary Service (SPS) of Ukraine.

To some extent complicated the situation in the PI closed (penal and correctional facilities and detention facilities (jail)) new procedure for undercover investigation (search) action enshrined in the Criminal Procedure Code (CPC) of Ukraine in 2012, according to which must be transformed and content preventive activitt of relevant actors.

In view of the chosen research topic is relevant and as having theoretical and applied nature.

State study. Analysis of scientific literature showed that the designated study issues involved in such scholars as L.V. Bagriy-Shakhmatov, A. Bandurko, V.S. Batoryharyeyev, V.I. Borisov, V.V.Golina, I.N. Danshin, O.M. Dzhuzha, V.M. Dryomin, A.P. Zakalyuk, O.H. Kalman, O.H. Kolb, A. Kostenko, A.N. Litvak, A. Litvinov, P.P. Mihaylenko, E.L. Streltsov, V.A. Tula, A.K. Stepaniuc, V.M. Trubnikov, N.M. Yarmyh, O.N. Yarmysh and others, whose works were methodological basis in scientific presentation of the contents of this article.

At the same time, given the adoption of a new Code of Ukraine and the need therefore a new approach to solving the problems of fighting crime in prisons, in particular, through more effective implementation of measures specially-criminological crime, chosen line of research is promising as it became decisive in determining the object, subject, purpose and objectives of this scientific development.

The main provisions. In science, especially in criminological prevention of crime means

a series of measures targeted at fighting crime, carried out bodies, enterprises, organizations and institutions that have these features, which are enshrined in the relevant legal acts [1, p. 64].

At the same actors performing the specified type of crime, scientists refer to specialized subjects [2, p. 64]. These entities include the prevention of crime and investigative units, which we conducted in art. 5 Law of Ukraine "On investigative operations."

In scientific literature also speak of the system prophylaxis (prevention of, response, prevention etc) crime, that is, the set of state bodies, public organizations and citizens who purposefully engaged at different levels and in different scales management and planning of preventive activities, implementation of preventive measures and have therefore certain rights and responsibilities and are responsible for achieving this goal [3, p. 115], although practice shows that this system is arbitrary, due to a number of factors that contribute to activities of crime prevention.

Objects of specially-criminological crime, as well as, in particular, and other levels of this type of social activity are: a) crime, b) its determinants; c) the offender; d) the conditions of the offender to be adjusted [3, p. 115].

In a broad sense, especially criminological prevention of crime is to:

- 1) purposeful implementation of this type of activity as a safety feature;
- 2) Due to the elements of the "horizontal" (interaction) and "vertical" (submission);
- 3) strict implementation teams managing mechanism system;
- 4) choice of courses according to state of the object preventive effects [2, p. 63].

In a narrower sense, especially criminological prevention of crime is thought of as synthesized criminological theory and practice their own organization combating crime through the development and use of specialized knowledge and methods of criminology and other disciplines (sociology, economics, psychology, education, anthropology, statistics, etc.) [4, p. 21].

Thus, we must admit that specially-criminological prevention of crime - is not easy and not a random set of specific actions and a set of evidence-based, practical and actually performed the necessary measures is to prevent potential crimes at different stages of their criminal formation.

That is why, as correctly noted by V.V. Golina specified safety course is carried out on macro-, micro- and individual levels.

Moreover, special criminological prevention of crime directed not only to prevent its particular manifestations by certain individuals, but also on the negative phenomena and processes in society that create, as it were, a certain level and structure of criminogenic potential manifested in frequent and gravity of the crime [4, p. 21-22].

Accordingly, in Science concluded that task-specifically criminogenic preventing crime is a crime preventing the determining of negative phenomena and processes, their limitations and removal, and rapid response to the formation and development of criminal behavior [5, p. 400].

As witnesses practice, special criminological prevention of crimes carried out in three main areas, which develop and implement measures:

- a) criminological prevention; b) prevent crime; c) the suppression of crime.

In science in crime prevention understand a special kind of social control that is designed to ensure the safety of law enforcement and values is the development and implementation of the system of targeted measures to identify and eliminate the causes of crime, the conditions that support them, as well as a preventive effect on people prone to illegal behavior [6, p. 814].

As of this point aptly remarked V. Golina, early prevention means measures which can hinder the realization of adverse events, events, links, something consequences [4, p. 23]. Depending on which criminogenic phenomena and processes aimed preventive measures on the basis of their professionalization and specialization of scientists have proposed to combine in certain types of prevention: 1) prevention advance; 2) prevention of limitations; 3) prevention of elimination; 4) prevention protection [4, p. 23].

However, as correctly concluded A.E. Zhalinskyy specialization and professionalization is

that it first requires more specific, including criminological knowledge; secondly, that the expanding range of officials for whom this activity is the main or leading; thirdly, formed in prevention activities that require specific knowledge, skills and abilities [7, p. 283].

Prevention advance is a kind of protective of specialized subjects aimed at preventing the emergence and spread of criminal phenomena and processes in public life [4, p. 24].

Its content is intended to inform the authorities in advance of dangerous social phenomena that can occur in the case of certain socio-economic measures directly or indirectly to determine certain criminal offenses, such as timely regulation of social relations to address thus causes conditions and future (possible) crime.

Currently dealing with this problem, unfortunately, only criminologists. As noted in this regard A.M. Kostenko, other areas of law that are entrusted with the task of optimal regulation of social relations in various fields, such as they focused the main causes and conditions conducive to the commission of crimes, firmly dissociate itself from providing any help in addressing criminological problems [8, p. 27-28].

Prophylaxis of restriction provides for such preventive measures against the spread in the country, region, city criminogenic effects, determination of specific types of crime and the formation of the typical features of various categories of offenders [4, p. 26].

In scientific research prevention restrictions specifically allocated and increasingly seen as a method of general crime prevention. As in this regard noted K.Y. Igoshev and I.V. Shmarov, according to the target orientation, general methods of prevention may include different ways of organizing and managing activities aimed at neutralizing, limiting factors and events that realize some form of criminal offenses and typological features of certain categories of offenders [9, p. 80].

Prevention defines such removal activity of which is or eliminate negative phenomena and processes that stimulate criminal manifestations [4, p. 27].

Latest distinguished depending on the social level of public relations: the shortcomings caused by dysfunction of public authorities, businesses, civil servants and behavior of citizens to criminogenic phenomena and processes that cover much of the population.

The specific criminogenic objects and their display is not just "stamp" from one sphere of life to another, and really neutralized, destroyed, suppressed, stop to exist [10, p. 193].

Preventive protection is seen as a set of measures taken to eliminate conditions that contribute to the emergence of criminal offenses, and (indirectly) anti-social attitudes [4, p. 29]. In contrast to the prevention or elimination of restrictions prevention protection aims to create sufficient protection and safety of people and things, and external barriers assault on social values.

Objects include prevention protection, on the one hand, the protection and preservation of public and private property; personal protection equipment (weapons, special clothes, technical devices, new technologies), and the second - justice potential criminals.

Practice shows that an important role in the content of specially-criminological crime prevention plays a direction of how to prevent crime.

In the legal literature by turning away crimes recognized autonomy and specificity, because the center of gravity of preventive work is transferred to the stage where there is intent and decision of the crime [11, p. 408].

As on the subject concluded V.Golina, it is clear that prevention of criminal offenses occurs when criminal behavior is the stage of forming a criminal motive to the beginning of the act. He believes that crime prevention is an active specific preventive activities of the state and its institutions, communities and individuals are not calculated as the limited range and specific individuals conceive in crimes, agree in advance positively perceived criminal lifestyle and criminal subculture, in order to disparage criminal behavior, refusal of general motivation and intent or continuation of criminal activity [4, p. 30-31].

The results of this study show that the inside directly prevent crimes can be identified

general and individual prevention of crime.

Under general turning away crimes means a series of special events aimed at a specific range or a group of people to eliminate or neutralize their criminal plans, voluntary renunciation of criminal activity.

Individual preventing crime is a specific set of activities performed by different actors preventive activities to the persons known that they conceive commit crime in order to active intervention and influence on consciousness, will, behavior, lifestyle [4, p. 32].

This individual measures preventing crimes realized in practice in the form of: a) beliefs (individual antisocial shift instruction); b) coercion; c) warning; d) support [4, p. 35].

Its features and benefits as one of the areas specially-criminological crime, and has such of them as suppression of crime. Traditionally, the literature and in practice termination crimes considered in the context of criminal law theory of criminal activity - since the intention to identify crime to its full implementation, which covered preparation of a crime (art. 14 of the Criminal Code of Ukraine); attempt to commit a crime (art. 15 of the Criminal Code) and completed crime (ch. 1, Art. 13 of the Criminal Code) [12, p. 41-53].

Accordingly, as correctly concluded V. Golina, suppression of crime is to identify persons who commit or prepare trying to directly implement it (attempted crime), and the adoption of such persons response [4, p. 35].

In this regard, the suppression of crimes considered in the science and practice as purely professional operatively-search activity specialized subjects of crime, mostly law enforcement [13, p. 3-4].

Conclusion. So in general appears specially-criminological crime, as synthesized criminological theory and practice of specialized knowledge and methods of criminology and other fields of knowledge has become the methodological basis for the development of scientifically based measures aimed at crime prevention in prisons Ukraine.

Along with this, a special level of theoretical and applied principles of this study have also become modern scientific developments that are associated with the content and nature, and features specially-criminological prevention of crime in the PI [14, p. 259-288].

As on this occasion reasonably concluded O.H. Kolb, special criminological prevention of crime in the PI should be seen as a kind of conceptual practice on a scientific basis, aimed at preventing antisocial manifestations in prison, where prevention appears as a certain set of ideas, concepts, scientific hypotheses, projects, practical solutions to ensure relevant activities of the state and society [15, p. 259].

REFERENCES:

1. Профілактика злочинів: підруч. / [О.М. Джужа, В.В. Василевич, О. Ф. Гада та ін.]; за заг. ред. О. М. Джужі. – К.: Атіка, 2011. – 720 с.
2. Кримінологія: [навч. посіб.] / [О.М. Джужа, В.В. Василевич, О. Г. Колб, та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Атіка, 2009. – 312 с.
3. Кримінологія: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 414 с.
4. Запобігання злочинності (теорія і практика): навч. посіб. / Голіна В.В. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2011. – 120 с.
5. Голіна В.В. Поняття і структура спеціально-кримінологічного запобігання злочинності //Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5-ти т. – Т. 5: Кримінально-правові науки. Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю в Україні / за заг. ред. В.В. Сташиса. – Х.: Право, 2008. – С. 357-400.
6. Белкін Р. Профілактика злочинів // Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / Відп. редактори: В.В. Коваленко, Є.М. Моїсеєв, В.Я. Тацій, Ю.С. Шемшученко. – К.: Атіка, 2010. – Т. VI. Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). – С. 814.

7. Жалинский А.Е. Предупреждение преступлений в условиях НТР // Совершенствование мер борьбы с преступностью в условиях научно-технической революции / Под. ред. В.Н. Кудрявцев. – М.: Наука, 1980. – С. 281-286.
8. Костенко О.М. Воля і свідомість злочинця (дослідження з застосуванням принципу натуралізму / Автореф. дис... докт. юрид. наук: 12.00.08 – К.: Київ. Нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 1995. – 46 с.
9. Игошев К.Ю., Шмаров И.В. Социальные аспекты предупреждения правонарушений (проблемы социального контроля). – М.: Юрид. лит., 1980. – 184 с.
10. Теоретические основы предупреждения преступлений / отв. ред. В.К. Звирбуль и др. – М.: Юрид. лит., 1977. – 287 с.
11. Аванесов Г.А. Криминология и социальная профилактика. – М.: Аккад. МВД СССР, 1980. – 648 с.
12. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х.: Право, 2013. – Т.1: Загальна частина / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін. – 2013. – 376 с.
13. Лекар А.Г. Профилактика преступлений. – М.: Юрид. лит., 1972. – 128 с.
14. Кримінологічні засади запобігання злочинам в установах виконання покарань України (пенітенціарна криминологія): посіб. / за ред. О.М. Джужи. – К.: НАВС, 2013. – 620 с.
15. Колб О.Г. Поняття, сутність та зміст спеціально криминологічного запобігання в установі виконання покарань України // Криминологічні засади запобігання злочинам в установах виконання покарань України (пенітенціарна криминологія): посіб. / за ред. О.М. Джужи. – К.: НАВС, 2013. – С. 259-288.